

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

TRGOVAČKI SUD U RIJECI

19 -11- 2015

PRIMLJENO

38. Pž-7416/15-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Kamelije Parać, predsjednika vijeća, Alice Pelicarić, suca izvjestitelja i Mladena Šimundića, člana vijeća, u stečajnom postupku pokrenutom na prijedlog predlagatelja FINANCIJSKE AGENCIJE, REGIONALNI CENTAR RIJEKA, Nagodbeno vijeće: RI04, OIB 85821130368, Pula, Giardini 5, nad dužnikom INTEC, društvo s ograničenom odgovornošću za trgovinu, ugostiteljstvo i turizam, export import, OIB 98649267172, Pula (grad Pula-Pola), Radićeva 40, odlučujući o žalbama stečajnog i razlučnog vjerovnika VENETO BANKA d.d., OIB 81712716992, Zagreb, Draškovićeve 58, i vjerovnika SOSPES d.o.o., OIB 29775514731, Zagreb, Ulica grada Vukovara 269 D, kojeg zastupa punomoćnica Zvezdana Glavan, odvjetnica u Rijeci, Zagrebačka 3, protiv rješenja Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-235/13 od 30. rujna 2015., u sjednici vijeća održanoj 4. studenog 2015.

r i j e š i o j e

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-235/13 od 30. rujna 2015. i predmet vraća na ponovan postupak koji će provesti mjesno nadležan Trgovački sud u Pazinu.

Obrazloženje

Rješenjem poslovni broj St-235/13 od 30. rujna 2015. je Trgovački sud u Rijeci otvorio stečajni postupak nad dužnikom INTEC društvo s ograničenom odgovornošću za trgovinu, ugostiteljstvo i turizam, export import Pula (točka I. izreke), oglas o otvaranju stečajnog postupka istaknuo je na oglasnoj ploči suda 30. rujna 2015. u 15,00 sati (točka II. izreke), zaključio je stečajni postupak nad navedenim dužnikom (točka IV. izreke), odredio da će se nastali troškovi podmiri iz sredstava fonda (čl. 39.a Stečajnog zakona - točka V. izreke) te otvaranje stečajnog postupka upisati u sudski registar i po pravomoćnosti ponovno dostaviti sudskom registru radi brisanja dužnika iz registra (točka VI. izreke).

Iz obrazloženja proizlazi da je tijekom prethodnog postupka kod dužnika utvrđeno postojanje stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje iz čl. 4. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 117/08, 116/10, 25/12 i 133/12; dalje: SZ), te da je prema raspoloživoj dokumentaciji utvrđeno da dužnik nema imovine koja bi bila dostatna za pokriće troškova stečajnog postupka, da su pozvane zainteresirane osobe predumiti iznos od 25.000,00 kn za pokriće troškova prethodnog i otvorenog stečajnog postupka, da nitko navedeni iznos nije predumio te je sud primjenom odredbe čl. 63. st. 1. SZ-a donio predmetno rješenje.

Protiv tog su rješenja žalbu podnijeli VENETO BANKA d.d. (kao stečajni i razlučni vjerovnik) i zainteresirana osoba (fiducijarni vlasnik nekretnina upisanih na ime stečajnog dužnika u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Puli u z.k.ul. br. 3596, podulošku 7,10,13 i 14 k.o. Premantura).

Vjerovnik VENETO BANKA d.d. rješenje pobija iz svih zakonom predviđenih razloga, posebno zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi navodi kako je uvidom u zemljišne knjige Općinskog suda u Puli vidljivo da je dužnik vlasnik većeg broja nekretnina. Nekretnine pobliže opisuje u žalbi te prilaže zemljišnoknjižni izvadak, te dodaje kako je izvršen prijenos fiducijarnog vlasništva na nekretninama stečajnog dužnika u njegovu vlasništvu na temelju Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranja broj 34/06 sa Sporazumom o prijenosu prava vlasništva na nekretninama radi osiguranja novčane tražbine. Iz navedenog proizlazi kako dužnik ima imovinu koja bi bila dovoljna za namirenje troškova stečajnog postupka slijedom čega žalitelj tvrdi kako je rješenje donijeto na temelju pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Predlaže pobijano rješenje ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak kako bi se proveo stečajni postupak.

SOSPES d.o.o. koji izjavljuje žalbu kao zainteresirana osoba odnosno razlučni vjerovnik rješenje također pobija iz svih zakonom predviđenih razloga. Prije svega ističe da je rješenje donio nenadležni sud, Trgovački sud u Rijeci iako je stečajni dužnik upisan u sudskom registru Trgovačkog suda u Pazinu. Osim toga, navodi kako stečajni sud nije uzeo u obzir činjenicu da dužnik ima evidentirane nekretnine u zemljišnoj knjizi i stoga je nepravilno primijenio odredbu čl. 63. SZ-a. Predlaže ukinuti pobijano rješenje.

Žalbe su osnovane.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe čl. 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13; dalje: ZPP) u vezi s čl. 6. SZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj je sud utvrdio da pobijano rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, činjenično stanje je pogrešno i nepotpuno utvrđeno i slijedom toga je pogrešno primijenjeno i materijalno pravo.

Odredbom čl. 63. st. 1. SZ-a propisano je da će sud donijeti odluku o otvaranju i zaključenju stečajnog postupka, ako tijekom prethodnog postupka utvrdi da imovina dužnika

koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna ni za namirenje troškova toga postupka ili je neznatne vrijednosti. Postupak se neće zaključiti, ako se u roku koji rješenjem odredi stečajni sudac predujmi dostatan iznos novca za pokriće troškova kako prethodnog, tako i otvorenog stečajnog postupka.

Iz spisa proizlazi da je sudu 19. ožujka 2013. prijedlog za pokretanje stečajnog postupka podnijela Financijska agencija na temelju odredbe čl. 49. st. 2. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj 108/12 i 144/12), a nakon što je Nagodbeno vijeće 21. veljače 2013. odbacilo prijedlog dužnika za otvaranje postupka predstečajne nagodbe tvrdeći da je dužnik insolventan jer ima duže od 60 dana evidentirane neizvršene osnove za plaćanje o čemu je priložena potvrda FINE od 22. veljače 2013. (list 8. spisa).

Rješenjem od 11. travnja 2014. je stečajni sud (Trgovački sud u Rijeci) pokrenuo prethodni postupak radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka, ujedno zakazao ročište za izjašnjenje o prijedlogu, te tim rješenjem naložio Mirni Martinović, dužnikovoj zakonskoj zastupnici da sudu u roku od tri dana dostavi prokaznu izjavu ili pokazni popis imovine (čl. 43. st. 1. i 3. SZ-a)

Iz zapisnika s ročišta sazvanog radi izjašnjenja o prijedlogu i raspravi o uvjetima za otvaranje stečajnog postupka od 21. svibnja 2014. (list 18. spisa) razvidno je da nitko od pozvanih osoba nije pristupio. Na tom je ročištu stečajni sudac utvrdio da dužnik nije dostavio pokazni popis imovine, da podatke o imovini nije dostavio niti predlagatelj te zaključio da dužnik nema imovine ni za pokriće troškova stečajnog postupka. Zatim je zaključio kako bi se troškovi mogli podmiriti „jedino ako bi netko predujmio minimalno 25.000,00 kn“ te pozvao zainteresirane osobe da navedeni iznos predujme, a nakon što iznos nije predujmljen donio je pobijano rješenje.

Iz naprijed navedenog potpuno je nejasno na temelju čega je prvostupanjski sud utvrdio da dužnik nema dovoljno imovine za namirenje troškova stečajnog postupka kada uopće nije utvrđivao imovinu dužnika, odnosno kada u spisu nema podataka na temelju kojih bi se činjenica o eventualnom nedostatku imovine mogla utvrđivati. Koja je to raspoloživa dokumentacija na temelju koje je sud utvrđivao imovinu dužnika nije jasno jer u spisu o imovini nema nikakvih podataka.

Naime, dužnost je stečajnog suda nakon pokretanja stečajnog postupka po službenoj dužnosti utvrditi sve odlučne činjenice koje su od važnosti za stečajni postupak i radi toga može izvoditi sve potrebe dokaze (čl. 7. t. 3. SZ-a). U konkretnom slučaju prvostupanjski sud nije utvrdio ništa jer ne samo da nije obrazložio utvrđeni stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje (zbog utvrđenja kojeg je donio rješenje o pokretanju prethodnog postupka), nego tijekom prethodnog postupka nije ni na koji način utvrdio da dužnik nema imovine ni za pokriće troškova stečajnog postupka, a što je bitna pretpostavka za primjenu odredbe čl. 63. SZ-a. Naime, kako se nikakvi podaci o imovini ne nalaze u spisu nejasno je kako je sud došao do zaključka da imovine nema. Ako je sud ocijenio potrebnim pribaviti podatke o imovini (a jest jer je naložio Mirni Martinović da dostavi prokazni popis imovine) tada je nalog Mirni Martinović trebao i dostaviti, ali kako u spisu nema dokaza da je tako postupio, nikakve

podloge za bilo kakav zaključak o postojanju ili nepostojanju imovine, o njezinoj vrijednosti ili o neznatnoj vrijednosti u konkretnom slučaju nije bilo.

Stoga je na temelju nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja zaključak stečajnog suda o tome da dužnik nema imovine ni za pokriće troškova stečajnog postupka nejasan pa se ne može ispitati je li ispunjena jedna od zakonskih pretpostavki iz čl. 63. st. 1. SZ-a za istovremenim otvaranjem i zaključenjem stečajnog postupka. Na taj je način počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a. Stoga je na temelju odredbe čl. čl. 380. st. 3. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a rješenje ukinuto i vraćeno na ponovan postupak sada mjesno nadležnom Trgovačkom sudu u Pazinu.

Naime, odredbom članka 5. SZ-a u stečajnom je postupku propisana isključiva stvarna i mjesna nadležnost trgovačkog suda na čijem se području nalazi sjedište dužnika pravne osobe, odnosno sjedište dužnika pojedinca.

Upisano sjedište dužnika – pravne osobe je u Puli (izvod iz sudskog registra na listu 9. spisa).

U vrijeme pokretanja stečajnog postupka nad društvom INTEC d.o.o. (prijedlog je podnijela Financijska agencija nagodbeno vijeće podneskom od 18. ožujka 2013.) Trgovački sud u Rijeci bio je stvarno i mjesno nadležan za odlučivanje o prijedlogu, a s obzirom na to da je Zakonom o područjima i sjedištima sudova („Narodne novine“ broj 144/10 i 84/11) koji je bio na snazi u vrijeme podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka za područje Primorsko goranske, Istarske i Ličko senjske županije ustanovljeno sjedište i područje nadležnosti Trgovačkog suda u Rijeci.

Međutim, Zakonom o područjima i sjedištima sudova („Narodne novine“ broj 128/14) koji je stupio na snagu 1. travnja 2015. ustanovljen je Trgovački sud u Pazinu za područje nadležnosti Istarske županije.

Stoga je do donošenja toga Zakona postojala isključiva stvarna i mjesna nadležnost Trgovačkog suda u Rijeci za vođenje stečajnog postupka nad dužnikom čije je sjedište u Puli.

Ali, kako je čl. 19. novog Zakona o područjima i sjedištima sudova iz 2014. propisano da ako nakon stupanja na snagu odgovarajućih odredbi tog Zakona viši sud povodom pravnog lijeka predmet vrati na ponovan postupak dostavit će ga sudu mjesno nadležnom sukladno ovom Zakonu.

Kako je ovaj sud ukinuo rješenje prvostupanjskog suda povodom izjavljenih pravnih lijekova na temelju te posebne odredbe čl. 19. Zakona o područjima i sjedištima sudova iz 2014. godine o predmetu je u ponovnom postupku nadležan odlučivati sada stvarno i mjesno nadležan Trgovački sud u Pazinu.

U nastavku će postupka sud prvog stupnja otkloniti bitnu povredu odredaba parničnog postupka na koju je ukazano, pa će tek nakon što utvrdi imovinu dužnika ocijeniti je li ona dovoljna za pokriće troškova kako prethodnog tako i stečajnog postupka, a slijedom toga

ponovno odlučiti radi li se o slučaju u kojem se otvoreni stečajni postupak neće provoditi, ili su ostvareni uvjeti za otvaranje stečajnog postupka.

U Zagrebu 4. studenog 2015.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
KAMELIJA PARAĆ, v.r.

točnost otpravka
lašteni službenik

BRANKICA CURMAN